

Energijska dinamika po Carlosu Castanedi

Magične kretnje (energijske tehnike) niso izmišljene, marveč so jih v stanjih povišane zavesti odkrili starodavni mehiški vrači don Juanove veje. Odkritje je bilo povsem naključno.

Porodilo se je med preprosto raziskavo o značilnostih izjemno dobrega počutja, ki jih je navdajalo v stanjih povišane zavesti, ko so ohranjali nekatere telesne drže ali na poseben način premikali roke in noge. Občutek ugodja je bil zelo močan, zato so vse svoje prizadevanje osredotočili na željo, da bi gibe prenesli v stanje običajne zavesti.

Stari vrači so povedali, da se je vse skupaj začelo z izjemnim občutkom ugodja, ki jih je navdalo v šamanskih stanjih povišane zavesti. Čutili so tako izredno, navdušujočo moč, da so si jo vsekakor želeli priklicati tudi v budnem stanju. Ti gibi niso zgolj telesne vaje ali drže,

temveč so resnični poskusi, da bi dosegli izpopolnjeno stanje biti. Magija gibov je v pretanjeni spremembi, ki jo je mogoče zaznati med izvajanjem gibov. Gre za prehodno lastnost, ki jo vnašajo v telesno in umsko stanje, za nekak sij, svetlobo v očeh. Pretanjena sprememba je dotik duha. Zdi se, kakor da bi z gibi na novo vzpostavili zanemarjeno vez s silo, ki nas ohranja pri življenju.

Magične so tudi zato ker šamani, ki jih izvajajo nekako preidejo na drugo raven zaznave, in zato v stanja biti, v katerih lahko občutijo svet na neopisljive načine. Zaradi teh lastnosti, zaradi te magije, ne gre izvajati kretenj kot nekakšnih vaj, marveč kot prizivanje moči.

Lahko jih izvajamo, kakor hočemo. Magične kretnje širijo zavest, ne glede na to, kako jih razumemo. Razumno bi jih bilo sprejeti kot tisto, kar pravzaprav so: magične kretnje, ki izvajalcu pomagajo, da sname masko podružbljenja.

Podružbljenje je lažni lesk, ki ga branimo in za katerega umiramo. Lažni lesk, ki ga pridobimo v svetu. Tisti, ki nam onemogoča, da bi razvili vse svoje zmožnosti. Tisti, ki nam vsiljuje prepričanje, da smo nesmrtni. Te kretnje prežema namera tisoče čarovni kov.

Izvajanje, pa čeprav nenamerno, zaustavi um.

Nadvse pomembno je, da učenec osredotoči pozornost na nek določen vidik magičnih kretenj, čeprav mora paziti, da ostaja ta usmerjenost lahkotna, zabavna, neboleča in blaga, da je ne preobremenjuje s kakim posebnim namenom in ne pričakuje nikakršne nagrade.

Ljudje se po naravi nagibajo k temu, da odrivajo energijo od središč življenjske sile, ki ležijo na desni strani telesa tik pod rebri ob jetrih in žolčniku, na levi strani telesa tik pod rebri ob vranici in trebušni slinavki, na hrbtu tik za sprednjima središčem a ob ledvicah in tik nad njimi ob nadledvičnih žlezah, v spodnjem delu vratu v točki V, ki jo oblikujeta grodnica in ključnica, ženske pa imajo tudi središče tik ob maternici in jajčnikih.

Ljudje to energijo odpravljamo s skrbmi in sicer tako, da klonimo pod stresom vsakdanjika. Pritisk vsakodnevnih dejanj utruja telo.

Odrinjena energija se nato zbira na obodu svetlobne kroglice, včasih v taki količini, da oblikuje nekakšno debelo, skorjasto plast.

Magične kretnje delujejo na celotnega človeka – tako na snovno telo kot na skupek energijskih polj. Pretresejo energijo, nakopičeno v svetlobni kroglici, ki jo vrnejo v snovno telo. Magične kretnje učinkujejo na telo kot na snovno entiteto, ki trpi zaradi razpršene energije, in na telo kot na energijsko entiteto, ki zmore prerazporediti to razpršeno energijo.

Energija, ki se nakopiči na obodu svetlobne kroglice, tista torej, ki ni prerazporejena, je povsem nekoristna in neuporabna. Presežek pritajene energije je zares strašljiv, saj je ni mogoče praktično uporabiti. Kot da bi se znašel v puščavi in umiral od žeje, čeprav prenašaš vodo v posodi, ki je ne moreš odpreti, ker nimaš orodja. In v tej puščavi ni nobenega kamna, s katerim bi jo razbil.

Magične kretnje so magične prav zato, ker vračajo energijo, ki se je nabrala na obodu, v središča življenjske sile, zato izvajalci občutijo ugodje in telesno čilost.

Z vsako magično kretnjo dejansko spreminjamo temeljno zgradbo svojega bitja. Energija, ki je običajno nasedla na obodu, se sprosti in začne prodirati v vrtinec življenjske sile v našem telesu. Le s pomočjo te priklicane energije lahko postavimo jez, mejo, ki zaustavi sicer nezadržljiv in vselej škodljiv pretok.

Obsega energije, ki nam je prirojena, nikakor ne moremo povečati, zato so si čarovniki starodavne Mehike pomagali s prerazporejanjem te energije, z edino možnostjo, ki jim je preostala. Postopek prerazporejanja so začeli z magičnimi kretnjami in z njihovim delovanjem na snovno telo.

To prerazporejanje energije je bistveno v življenju šamanov, pa tudi v življenju slehernega posameznika. Prerazporejanje energije je postopek premeščanja prirojene energije, razpršene iz telesnih življenjskih središč, ki jo potrebujejo za ohranjanje ravnovesja med umsko čuječnostjo in telesno hrabrostjo.

Energijske tehnike so veščine, ki nam omogočajo neposredno izkušnjo zavedanja sebe in sveta okoli nas.

Z energijskimi tehnikami se lažje začutimo, krepimo svoje telo, sproščamo napetosti, zbiramo svojo razpršeno energijo, odpiramo in čistimo čakre ter energijske, čustvene in mentalne blokade, odpuščamo zamere, razrešujemo medsebojne odnose, osvetljujemo vzorce obnašanja in reagiranja na določene situacije, usmerjamo energijo v želene spremembe in zastavljene cilje ter se povezujemo z višjimi ravni.

Zakaj magične kretnje oz. energijske tehnike uporabljam jaz?

Prvi stik z energijskimi tehnikami sem vzpostavila v mojem najtežjem in prelomnem obdobju. To je takrat, ko je moja mami odšla čez mavrico. Ko sem izgubila 'podporno ramo' življenja in se soočala z najmočnejšo, do sedaj bolečino. Bolečino sprejemanja življenja in smrti. Bolečino sprejemanja lastnega življenja, z bolečino izgubljenosti v svetu in z bolečino soočanja sama s seboj.

Ko si polen besa, jeze, žalosti in izgubljenosti, ti veselje nastavi tisto, kar rabiš, a le če si to dovoliš. Tako, da sem prisluhnila moji prijateljici, ki je bežno omenila med besedami nekaj, kar sem slišala prvič. A moja radovedna energija je vztrajala in me 'cukala', da poskusim. In sem. S pomočjo energijskih tehnik sem lahko naredila korak naprej. Kajti za tisti čas, v tistem trenutku sem potrebovala prav to. Z dihom in kretnjo dati ven vsa nakopičena čustva ter prerazporediti energijo, da sem lahko zadihala in hodila bolj prizemljeno. Priznam, takrat je bila moč uma prevelika, da bi tehniko izvajala pravilno – z notranjo energijo, danes je to dosti boljše in čutnejše.

Še vedno jih izvajam in še vedno so moj filter, s katerim sprostim napetosti in stres iz telesa. Z garlenim izdihom in intenzivnimi dihi pa krepim komunikacijo ter zdravje vratnega predela, pot med srcem in umom ter poskrbim za predihanost pljuč. Prav zaradi te dinamike dihanja so se mi simptomi hude astme izredno zmanjšali.

Prav tako si s pomočjo tehnik dvigujem energijo, kar mi omogoča stabilnejše energijsko ravnovesje.

Po tehnikah se počutim lahkotnejšo, a ob enem močnejšo. To pa mi pomaga, da grem v akcijo, v dejanje tistega, kar si zamislim.

SLIKA: Vodenje energijskih tehnik na DAN MLADOSTI. Hiška na drevesu v Celju. Maj 2016.